

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

3. prosince 2015 *

„Kasační opravný prostředek — Regionální politika — Regionální operační program POR Puglia (Itálie)
spadající pod cíl 1 (2000–2006) — Snížení finanční pomoci Společenství původně poskytnuté
z Evropského fondu pro regionální rozvoj“

Ve věci C-280/14 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora
Evropské unie, podaný dne 9. června 2014,

Italská republika, zastoupená G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato
dello Stato,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž další účastníci řízení je:

Evropská komise, zastoupená D. Recchia a A. Steiblyté, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely
doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení T. von Danwitz (zpravodaj), předseda čtvrtého senátu vykonávající funkci předsedy pátého
senátu, D. Šváby, A. Rosas, E. Juhász a C. Vajda, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: L. Carrasco Marco, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. května 2015,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez
stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: italština.

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Italská republika domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 28. března 2014, Itálie v. Komise (T-117/10, EU:T:2014:165, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2009) 10350 final ze dne 22. prosince 2009 o snížení finanční pomoci z Evropského fondu pro regionální rozvoj, poskytnuté Italské republice na základě rozhodnutí Komise C (2000) 2349 ze dne 8. srpna 2000, kterým se schvaluje regionální operační program POR Puglia, spadající pod cíl 1 (2000–2006) (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

- 2 Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (Úř. věst. L 161, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 31) v čl. 38 odst. 1 stanoví:

„Aniž je dotčena odpovědnost Komise za plnění souhrnného rozpočtu Evropských společenství, odpovídají za finanční kontrolu pomoci v první řadě členské státy. Mezi opatření, která k tomuto účelu přijmou, patří:

- a) ověření, že byly zřízeny řídicí a kontrolní systémy, a že jsou v praxi prováděny způsobem, který zajišťuje účinné a správné využívání prostředků Společenství;
- b) předání popisu těchto systémů Komisi;
- c) zajištění, že pomoc je řízena podle všech použitelných pravidel Společenství a že prostředky, které dostávají k dispozici, jsou využívány podle zásad řádného finančního řízení;

[...]“

- 3 Článek 39 odst. 1 až 3 tohoto nařízení stanoví:

„1. Členské státy jsou především příslušné k vyšetřování nesrovnalostí, za jednání při prokázaných značných změnách ovlivňujících povahu nebo podmínky pro provádění pomoci nebo její kontrolu a k provádění nezbytných finančních oprav.

Členský stát provede finanční opravy, jež jsou nezbytné u jednotlivé nebo systémové nesrovnalosti. Tyto opravy provedené členským státem spočívají ve zrušení celého příspěvku Společenství nebo jeho části. [...]

2. Jestliže po dokončení nezbytných ověření dojde Komisi k závěru, že:

[...]

- c) existují závažné nedostatky v systémech řízení nebo kontroly, jež by mohly vést k systémovým nesrovnalostem;

pozastaví průběžné platby, o něž se jedná, a s uvedením důvodů vyzve členský stát, aby se v určité lhůtě vyjádřil a případně provedl veškeré opravy.

Jestliže členský stát vznese námitky proti připomínce Komise, pozve jej Komise ke konzultaci, při které obě strany ve spolupráci založené na partnerství vyvinou úsilí k dosažení dohody o připomíncech a závěrech, které z nich plynou.

3. Pokud není po uplynutí lhůty stanovené Komisí dosaženo dohody a členský stát neprovede žádné opravy, může Komise, s ohledem na všechny připomínky členského státu, do tří měsíců rozhodnout, že:

[...]

- b) provede požadované finanční opravy a zruší celý příspěvek z fondů na dotyčnou pomoc nebo jeho část.

Komise stanoví částku opravy v souladu se zásadou proporcionality a s ohledem na druh nesrovnalosti nebo změny a na rozsah a finanční důsledky zjištěných nedostatků v systémech řízení nebo kontroly členských států.

[...]“

- 4 Článek 4 nařízení Komise (ES) č. 438/2001 ze dne 2. března 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1260/1999, pokud jde o řídicí a kontrolní systémy pro pomoc poskytovanou ze strukturálních fondů (Úř. věst. L 63, s. 21; Zvl. vyd. 14/01, s. 132), stanoví:

„Řídicí a kontrolní systémy zahrnují postupy pro ověření, že spolufinancované výrobky a služby byly dodány a že uplatňované výdaje byly skutečně vynaloženy, a pro zajištění souladu s podmínkami odpovídajícího rozhodnutí Komise podle článku 28 nařízení [...] č. 1260/1999 a se souvisejícími [s platnými] vnitrostátními pravidly a pravidly Společenství [...]

Tyto postupy vyžadují, aby se zaznamenávala ověření jednotlivých akcí na místě. Záznamy musí uvádět provedenou práci, výsledky ověření a opatření přijatá v souvislosti se zjištěnými nedostatky. Není-li fyzické nebo správní ověření vyčerpávající, nýbrž se provádí pouze na základě výběrového souboru akcí, označí záznamy vybrané akce a popíší výběrovou metodu.“

- 5 Článek 8 tohoto nařízení zní takto:

„Řídicí nebo platební orgán vede účet částek, které mají být získány zpět z již uskutečněných plateb příspěvku Společenství, a zajistí, aby byly tyto částky získány zpět bez zbytečného prodlení. Po jejich získání zpět vrátí platební orgán tyto neoprávněné platby spolu s úrokem z prodlení tak, že odečte tyto částky od svého příštího prohlášení o výdajích a žádosti o platbu zasílané Komisi nebo, pokud to není dostatečné, provede platbu ve prospěch Společenství. [...]“

- 6 Článek 9 uvedeného nařízení, nadepsaný „Potvrzování výdajů“, stanoví, že potvrzení prohlášení o průběžných a konečných výdajích vyhotovuje osoba nebo útvar platebního orgánu, jejichž funkce je nezávislá na jakýchkoli složkách, které nařizují platby. Mimoto tento článek zejména uvádí ověření, která tento orgán musí učinit před potvrzením takových prohlášení o výdajích.

- 7 Článek 10 téhož nařízení, nadepsaný „Kontroly výběrového souboru akcí“, stanoví:

„1. Členské státy pořádají kontroly akcí na základě vhodného výběrového souboru, pomocí nichž se má zejména:

- a) ověřit účinnost zavedených řídicích a kontrolních systémů;
- b) výběrovým způsobem na základě analýzy rizik ověřit prohlášení o výdajích připravená na různých úrovních.

2. Kontroly prováděné před ukončením každé pomoci se týkají alespoň 5 % celkových způsobilých výdajů a musí být založeny na reprezentativním výběrovém souboru schválených akcí, přičemž musí brát v úvahu požadavky odstavce 3. Členské státy usilují o rovnoměrné rozložení kontrol na celé dotyčné období. Zajistí přiměřené oddělení úkolů takové kontroly a postupů pro provádění nebo platby akcí.

3. Při výběru výběrového souboru kontrolovaných akcí se berou v úvahu:

- a) potřeba kontrolovat vhodnou kombinaci druhů a velikostí akcí;
- b) případné rizikové faktory zjištěné vnitrostátními kontrolami nebo kontrolami Společenství;
- c) soustředění akcí u některých zprostředkujících subjektů nebo konečných příjemců, tak aby u hlavních zprostředkujících subjektů a konečných příjemců byla provedena alespoň jedna kontrola před ukončením každé pomoci.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 8 Komise rozhodnutím C(2000) 2349 ze dne 8. srpna 2000 schválila regionální operační program POR Puglia, spadající pod cíl 1 (2000–2006) (dále jen „program POR Puglia“) a dala italským orgánům z Evropského fondu pro regionální rozvoj (FEDER) k dispozici částku ve výši 1 721 827 000 eur.
- 9 V roce 2007 provedla Komise audity řídicích a kontrolních systémů zavedených orgány odpovědnými za tento program a dospěla k závěru, že uvedené orgány nezřídily řídicí a kontrolní systémy, které by zajišťovaly řádné finanční řízení pomoci z FEDER, a že zavedené systémy dostatečně nezaručují přesnost, správnost a oprávněnost žádostí o platbu.
- 10 Vzhledem k tomu, že Komise měla za to, že Italská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 4 a 8 až 10 nařízení č. 438/2001, a že nedostatky v systémech řízení a kontroly mohou vést k systémovým nesrovnalostem, pozastavila rozhodnutím C(2008) 3340 ze dne 1. července 2008 průběžné platby z FEDER pro program POR Puglia. Tento orgán stanovil Italské republice tříměsíční lhůtu k tomu, aby vykonala kontroly a provedla opravy nezbytné k zajištění toho, aby příspěvek z FEDER kryl pouze výdaje způsobilé k proplacení.
- 11 Při auditu provedeném v lednu 2009 Komise konstatovala, že požadavky uvedené ve zmíněném rozhodnutí nebyly dodrženy ve stanovených lhůtách. Unijní auditoři odhalili několik nesrovnalostí týkajících se kontrol vykonaných řídicím orgánem podle článku 4 nařízení č. 438/2001 (dále jen „primární kontroly“), fungování platebního orgánu a kontrol vykonaných kontrolním subjektem podle článku 10 nařízení č. 438/2001 (dále jen „sekundární kontroly“). Komise učinila závěr, že není možné rozumně spoléhat na to, že řídicí a kontrolní systémy programu POR Puglia umožňují účinně zajistit legalitu, správnost a přesnost vykázaných výdajů pro období od začátku programového období do dne pozastavení průběžných plateb.
- 12 Dopisem ze dne 3. dubna 2009 oznámila Komise svůj závěr italským orgánům a informovala je o tom, že hodlá navrhnout opravu finanční pomoci z FEDER ve výši 10 % při zohlednění výdajů vykázaných v rámci dotyčného programu do dne pozastavení průběžných plateb. Italská republika vznesla proti uplatnění této paušální opravy námitky a požádala o zrušení pozastavení průběžných plateb. Na základě čl. 39 odst. 2 nařízení č. 1260/1999 se dne 30. září 2009 uskutečnila konzultace.
- 13 Sporným rozhodnutím snížila Komise finanční pomoc poskytnutou z FEDER na program POR Puglia pro období 2000–2006 uplatněním paušální opravy ve výši 10 % z výdajů potvrzených do dne pozastavení průběžných plateb. Podle článku 1 tohoto rozhodnutí byl příspěvek poskytnutý z FEDER snížen o částku 79 335 741,11 eura.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. března 2010 podala Italská republika žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí.
- 15 Na podporu své žaloby uváděla Italská republika čtyři žalobní důvody. První a druhý žalobní důvod vycházely ze zkreslení skutkového stavu a porušení čl. 39 odst. 2 písm. c) a odst. 3 nařízení č. 1260/1999, pokud jde o primární kontroly, fungování platebního orgánu, jakož i sekundární kontroly. V rámci třetího žalobního důvodu uplatňoval uvedený členský stát nedostatek odůvodnění a porušení čl. 39 odst. 2 a 3 nařízení č. 1260/1999. Čtvrtý žalobní důvod vycházel z porušení článku 12 nařízení č. 1260/1999 a čl. 4 prvního pododstavce nařízení č. 438/2001 a z nedostatku pravomoci Komise.
- 16 Tribunál napadeným rozsudkem žalobu Italské republiky zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 17 Italská republika navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek;
 - zrušil na základě článku 61 statutu Soudního dvora Evropské unie sporné rozhodnutí a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 18 Komise se domáhá, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 19 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje Italská republika tři důvody.

K prvnímu důvodu

Argumentace účastníků řízení

- 20 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku Italská republika tvrdí, že Tribunál v bodech 37, 50 a následujících napadeného rozsudku porušil zásadu kontradiktornosti a povinnost uvést odůvodnění, když zkoumal společně první a druhý žalobní důvod týkající se účinnosti a spolehlivosti jednak primárních kontrol provedených řídicím a platebním orgánem a jednak sekundárních kontrol provedených kontrolním subjektem.
- 21 Tento členský stát tvrdí, že podle zásady kontradiktornosti měl Tribunál povinnost zkoumat tyto dva žalobní důvody, které se týkaly skutkově odlišných otázek ohledně práce rozdílných subjektů a velmi odlišných nesrovnalostí uvedených ve sporném rozhodnutí, každý zvlášť. Mimoto Tribunál tím, že oba tyto důvody zkoumal naráz, automaticky uplatnil na jeden z uvedených žalobních důvodů úvahy použité na druhý z nich.

- 22 Tribunál tím, že zkoumal první a druhý žalobní důvod společně, porušil rovněž povinnost odůvodnit svá rozhodnutí. Tribunál totiž neuvedl do stejných podrobností, jak to učinila žaloba, důvody, proč považoval za neopodstatněné argumenty, jež Italská republika uplatnila za účelem popření každé z nesrovnalostí, které společně tvořily základ sporného rozhodnutí.
- 23 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentace Italské republiky.

Závěry Soudního dvora

- 24 Podle judikatury Soudního dvora platí, že zásada kontradiktornosti zpravidla zahrnuje právo účastníků řízení zaujmout stanovisko ke skutečnostem a dokumentům, ze kterých bude vycházet rozhodnutí soudu, jakož i vyjádřit se k důkazům a vyjádřením předloženým soudu a právním důvodům zkoumaným soudem i bez návrhu, na kterých soud hodlá založit své rozhodnutí (rozsudky Komise v. Irsko a další, C-89/08 P, EU:C:2009:742, body 52 a 55, jakož i Přezkum M. v. EMEA, C-197/09 RX-II, EU:C:2009:804, bod 41).
- 25 V této souvislosti je třeba konstatovat, že Italská republika měla možnost u Tribunálu účelně zaujmout stanovisko k nesrovnalostem uváděným ve sporném rozhodnutí týkajícím se primárních kontrol, fungování platebního orgánu, jakož i sekundárních kontrol. Mimoto zejména z bodů 40, 48 a 60 až 66 napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál rovněž zohlednil argumenty, kterými tento členský stát popíral věcnou existenci těchto nesrovnalostí.
- 26 Pokud jde o povinnost uvést odůvodnění, nelze Tribunálu vytýkat, že neodpověděl na všechny podrobnosti argumentace, kterou Italská republika popírala nesrovnalosti uváděné ve sporném rozhodnutí. Z ustálené judikatury totiž vyplývá, že povinnost uvést odůvodnění rozsudků, kterou má Tribunál na základě článku 36 a čl. 53 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, nenutí Tribunál poskytnout vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval každou jednotlivou úvahou uvedenou účastníky sporu. Odůvodnění může být též implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, o které se Tribunál opírá, a Soudnímu dvoru umožní disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby v rámci řízení o kasačním opravném prostředku mohl vykonat svůj přezkum (rozsudky Coop de France bétail et viande a další v. Komise, C-101/07 P a C-110/07 P, EU:C:2008:741, bod 75 a citovaná judikatura; A2A v. Komise, C-318/09 P, EU:C:2011:856, bod 97, jakož i Francie v. Komise, C-559/12 P, EU:C:2014:217, bod 86).
- 27 V projednávaném případě je třeba poukázat na to, že odůvodnění v bodech 69 až 77 a 79 až 92 napadeného rozsudku je s to umožnit jak Italské republice seznámit se s důvody, proč Tribunál odmítl všechny argumenty, kterými Italská republika zpochybňovala zpoždění v provádění primárních a sekundárních kontrol, nespolehlivost navrhovaných oprav a problémy ve fungování platebního orgánu, tak Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl provést svůj přezkum. Mimoto Tribunál v bodech 60 až 63 napadeného rozsudku vysvětlil důvody, které ho vedly k nerozhodnutí o tvrzené neexistenci každé ze specifických nesrovnalostí, na které unijní auditoři poukázali v lednu 2009, pokud jde o primární a sekundární kontroly. Je tudíž třeba rovněž zamítnout jako neopodstatněný argument vycházející z porušení povinnosti Tribunálu odůvodnit svá rozhodnutí.
- 28 Pokud jde o výtku namířenou proti Tribunálu, že vztáhl stejné úvahy na odlišné právní a skutkové otázky, je třeba konstatovat, že tato výtku vychází ze zjevně nesprávného výkladu napadeného rozsudku. Na rozdíl od toho, co tvrdí Italská republika, totiž Tribunál v bodech 69 až 71 a 79 až 81 napadeného rozsudku podrobně a samostatně posoudil nejprve skutkové a právní otázky týkající se primárních kontrol, poté v bodech 72 až 77 a 82 až 87 tohoto rozsudku skutkové a právní otázky týkající se sekundárních kontrol a konečně v bodech 88 až 92 tohoto rozsudku otázky týkající se platebního orgánu.
- 29 Je tudíž třeba zamítnout první důvod kasačního opravného prostředku jako neopodstatněný.

K druhému a třetímu důvodu

Argumentace účastníků řízení

- 30 Druhý důvod kasačního opravného prostředku lze nehledě na málo strukturovanou povahu sledu úvah chápat tak, že se člení na čtyři části.
- 31 V rámci první části tohoto důvodu Italská republika tvrdí, že Tribunál v bodech 40, 63 a 88 až 93 napadeného rozsudku zkreslil skutkové okolnosti a důkazy, které k němu předložila. Zkreslení postihující tyto body napadeného rozsudku má podle tohoto členského státu za následek, že Tribunál porušil rovněž článek 39 nařízení č. 1260/1999, článek 9 nařízení č. 438/2001, jakož i zásady proporcionality a partnerství.
- 32 V rámci druhé části uvedeného důvodu Italská republika tvrdí, že Tribunál v bodech 60 až 63 napadeného rozsudku neprávem učinil závěr, že nebylo nutné zabývat se důkazy předloženými na podporu popření objektivní existence nesrovnalostí, na které poukázali unijní auditoři v rámci výběrového souboru primárních kontrol auditovaného v lednu 2009. Z bodu 40 odůvodnění sporného rozhodnutí, který zdůrazňuje skutečnost, že italské orgány uvedené nesrovnalosti nenapravily, totiž podle Italské republiky vyplývá, že Komise tyto nesrovnalosti v rámci sporného rozhodnutí skutečně zohlednila. Mimoto sám Tribunál v bodech 78 až 81 napadeného rozsudku tyto tvrzené nesrovnalosti zohlednil za účelem konstatování, že primární kontroly nebyly spolehlivé.
- 33 Při neexistenci důkazu o existenci specifických nesrovnalostí týkajících se primárních kontrol, na které poukázal audit provedený Komisí v lednu 2009, měl přitom Tribunál konstatovat, že sporné rozhodnutí je v rozporu s čl. 39 odst. 2 a 3 nařízení č. 1260/1999, a zejména že paušální oprava ve výši 10 % je zjevně nepřiměřená.
- 34 V rámci třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku Italská republika tvrdí, že sporné rozhodnutí je v rozporu se zásadami proporcionality a partnerství zakotvenými v článku 39 nařízení č. 1260/1999 v rozsahu, v němž ukládá paušální opravu ve výši 10 %, i pokud jde o nesrovnalosti týkající se zadávání dodatečných stavebních prací nebo provedené inženýrské služby, přestože italské orgány navrhly paušální opravy ve výši 25 % pro tyto nesrovnalosti. Tribunál se tak nemohl podle Italské republiky v bodě 60 napadeného rozsudku omezit na konstatování, že Komise tyto opravy zohlednila v rámci výpočtu konečné výše snížení pomoci z FEDER.
- 35 Konečně v rámci čtvrté části tohoto důvodu Italská republika uplatňuje porušení článku 4 nařízení č. 438/2001 a zásad týkajících se důkazního břemene.
- 36 Třetí důvod kasačního opravného prostředku lze chápat tak, že se člení na čtyři části.
- 37 První část tohoto důvodu vychází ze zkreslení skutkového stavu a důkazů postihující body 72 až 74 napadeného rozsudku. Toto zkreslení má podle Italské republiky za následek, že Tribunál rovněž porušil článek 39 nařízení č. 1260/1999, zásady proporcionality a partnerství, jakož i článek 10 nařízení č. 438/2001.
- 38 V rámci druhé části uvedeného důvodu Italská republika tvrdí, že Tribunál tím, že dospěl k závěru, že sekundární kontroly měly dosáhnout úrovně kontrol stanovené v tomto článku 10 před ukončením dotyčného programu, postupoval v rozporu s uvedeným článkem. Ze znění téhož článku, podle kterého musejí být sekundární kontroly provedeny alespoň u 5 % potvrzených výdajů „před ukončením každé pomoci“, totiž vyplývá, že systém sekundárních kontrol musí být hodnocen především v době tohoto ukončení.

- 39 Mimoto v rámci třetí části téhož důvodu Italská republika Tribunálu vytýká, že v bodech 84 až 86 napadeného rozsudku rozhodl, že argument, podle kterého opravy následující po sekundárních kontrolách činily nikoli 30 950 978,33 eura, nýbrž 59 186 909 eur, je irrelevantní z důvodu, že Komise zohlednila všechny tyto opravy v rámci svého posouzení celkové výše oprav následujících po všech primárních a sekundárních kontrolách, která činila 95 672 043,08 eura.
- 40 Čtvrtá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásad tykajících se důkazního břemene.
- 41 Komise namítá nepřipustnost druhého a třetího důvodu kasačního opravného prostředku, které podle jejího názoru představují pouhé zopakování argumentů uplatněných v prvním stupni a v podstatě směřují k tomu, aby Soudní dvůr provedl druhé posouzení merita věci. Tyto důvody jsou podle ní každopádně neopodstatněné.

Závěry Soudního dvora

– K přípustnosti druhého a třetího důvodu

- 42 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora a čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení se navrhovatel domáhá, jakož i právní argumenty, které tento návrh specificky podporují (viz zejména rozsudky Španělsko v. Komise, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, bod 43, jakož i Ezz a další v. Rada, C-220/14 P, EU:C:2015:147, bod 111 a citovaná judikatura). V tomto ohledu je v čl. 169 odst. 2 tohoto jednacího řádu stanoveno, že uplatňované právní důvody a argumenty musí přesně označit napadané body odůvodnění rozhodnutí Tribunálu.
- 43 Kasační opravný prostředek, který se omezuje na opakování nebo doslovné převzetí žalobních důvodů a argumentů, které již byly uplatněny před Tribunálem, tedy nesplňuje požadavky odůvodnění vyplývající z těchto ustanovení. Pakliže navrhovatel zpochybňuje výklad nebo použití unijního práva Tribunálem, mohou být právní otázky zkoumané v prvním stupni znovu projednány v rámci kasačního opravného prostředku. Kdyby navrhovatel nemohl tímto způsobem založit svůj kasační opravný prostředek na důvodech a argumentech již použitých před Tribunálem, bylo by totiž řízení o kasačním opravném prostředku zčásti zbaveno svého smyslu (v tomto smyslu viz rozsudky Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada, C-583/11 P, EU:C:2013:625, body 46 a 47, jakož i Španělsko v. Komise, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, body 44 a 45, jakož i citovaná judikatura).
- 44 Pokud jde o námitku nepřipustnosti vznesenou Komisí, je třeba konstatovat, že Italská republika se svým druhým a třetím důvodem nedomáhá pouhého nového přezkoumání žaloby podané k Tribunálu, nýbrž zpochybňuje závěry Tribunálu uvedené v konkrétních bodech napadeného rozsudku, které považuje za stižené jak zkreslením skutkového stavu a důkazů, tak jinými nesprávnými právními posouzeními. Na rozdíl od toho, co tvrdila Komise, druhý a třetí důvod tedy nejsou pouhým zopakováním argumentů již uplatněných v prvním stupni, nýbrž ve skutečnosti směřují proti podstatné části odůvodnění napadeného rozsudku, a tedy umožňují Soudnímu dvoru provést svůj přezkum.
- 45 Námitka nepřipustnosti vznesená Komisí tak musí být zamítnuta.
- 46 Pokud jde o porušení článku 4 nařízení č. 438/2001 tvrzené v rámci čtvrté části druhého důvodu kasačního opravného prostředku a porušení zásad tykajících se důkazního břemene uplatněné jak v rámci čtvrté části druhého důvodu, tak v rámci čtvrté části třetího důvodu, je třeba poukázat na to, že i když Italská republika zmiňuje tato nesprávná právní posouzení v nadpise předcházejícím úvahám týkajícím se jejího druhého a třetího důvodu, neobsahují tyto úvahy žádnou zmínku o bodech

napadeného rozsudku, které jsou podle jejího názoru stíženy uvedeným nesprávným právním posouzením, ani žádnou argumentaci směřující k určení toho, v čem se Tribunál takových pochybení dopustil. Tyto části druhého a třetího důvodu jsou tudíž nepřípustné.

- 47 Pokud jde o třetí část třetího důvodu, je třeba poukázat na to, že Italská republika, přestože kritizuje konstatování uvedená v bodech 84 až 86 napadeného rozsudku z jiného důvodu než zkreslení údajů, neuvádí zásadu nebo právní pravidlo, které by Tribunál porušil tím, že učinil závěr, že legalita sporného rozhodnutí není dotčena případným pochybením Komise týkajícím se identifikace některých oprav navrhovaných italskými orgány jako opravy následujících po sekundárních kontrolách, jestliže Komise zohlednila ve sporném rozhodnutí všechny tyto opravy.
- 48 Čtvrtá část druhého důvodu a třetí část třetího důvodu v rozsahu, v němž tato posledně uvedená část nevychází ze zkreslení údajů, a čtvrtá část třetího důvodu musejí být tudíž odmítnuty jako nepřípustné.
- 49 Pokud jde kromě toho o argumenty, kterými Italská republika kritizuje Tribunál z důvodu, že zkreslil obsah dopisu ze dne 15. června 2009, je třeba poukázat na to, že neupřesňuje body napadeného rozsudku, kterých se její kritika týká. Tyto argumenty musí být tudíž rovněž odmítnuty jako nepřípustné.

– K meritu první části druhého důvodu a první a třetí části třetího důvodu

- 50 V rámci první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku a první a třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku, které je třeba zkoumat společně, Italská republika tvrdí, že konstatování uvedená v bodech 40, 63, 72 až 74, 84 až 86 a 88 až 93 napadeného rozsudku potvrzují špatné porozumění její žaloby a jsou stížena zkreslením skutkového stavu a důkazů. Toto zkreslení má podle Italské republiky za následek, že Tribunál rovněž porušil článek 39 nařízení č. 1260/1999, články 9 a 10 nařízení č. 438/2001, jakož i zásady proporcionality a partnerství.
- 51 Je třeba připomenout, že z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora vyplývá, že jedině Tribunál je příslušný zjistit skutkový stav, kromě případu, kdy věcná nesprávnost jeho zjištění vyplývá z písemností ve spise, které mu byly předloženy, a dále tento skutkový stav posoudit (viz rozsudek Komise v. Aalberts Industries a další, C-287/11 P, EU:C:2013:445, bod 47 jakož i citovaná judikatura). Takové posouzení tudíž nepředstavuje, s výhradou případu zkreslování těchto důkazů, právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora (viz rozsudky Lafarge v. Komise, C-413/08 P, EU:C:2010:346, bod 15, jakož i Activision Blizzard Germany v. Komise, C-260/09 P, EU:C:2011:62, bod 51 a citovaná judikatura).
- 52 O takové zkreslení důkazů se jedná, pokud se posouzení existujících důkazů jeví jako zjevně nesprávné, ačkoli nebyly uplatněny nové důkazy (rozsudek Comitato „Venezia vuole vivere“ a další v. Komise, C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, EU:C:2011:368, bod 153 a citovaná judikatura). Toto zkreslení však musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudek General Motors v. Komise, C-551/03 P, EU:C:2006:229, bod 54). Kromě toho tam, kde navrhovatel tvrdí, že se Tribunál dopustil zkreslení důkazů, musí přesně označit důkazy, jež byly Tribunálem zkresleny, a prokázat pochybení v jeho analýze, které vedlo Tribunál při jeho posouzení k tomuto zkreslení (v tomto smyslu viz rozsudky Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 50, jakož i PepsiCo v. Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, bod 78).
- 53 Je třeba konstatovat, že argumenty směřující proti bodům 40, 63 a 72 napadeného rozsudku vycházejí ze zjevně nesprávného výkladu tohoto rozsudku. Pokud jde o body 40 a 72, nelze Tribunálu vytýkat, že nesprávně vyložil obsah žaloby Italské republiky, když učinil závěr, že žaloba nezpochybňovala žádnou z nesrovnalostí zjištěnou v rámci výběrového souboru primárních a sekundárních kontrol auditovaného

v lednu 2009, nebo že zpochybňovala pouze některé z nich. Zejména z bodů 60 až 64 napadeného rozsudku naopak jasně vyplývá, že Tribunál skutečně zohlednil skutečnost, že Italská republika zpochybňovala všechny tyto nesrovnalosti.

- 54 Na rozdíl od toho, co tvrdí Italská republika, nelze z bodu 63 napadeného rozsudku vyvodit, že se podle Tribunálu sporné rozhodnutí neopírá o uvedené nesrovnalosti. Tribunál ve zmíněném bodě 63 vykládaném ve spojení s bodem 58 napadeného rozsudku totiž výslovně konstatoval, že specifické nesrovnalosti, na které unijní auditoři poukázali v lednu 2009, představují „jednu z výtek“ vůči fungování řídicího a kontrolního systému zavedeného pro program POR Puglia.
- 55 Pokud jde o zjištění uvedená v bodech 73 a 74, 84 až 86 a 88 až 93 napadeného rozsudku, je třeba poukázat na to, že Italská republika neuvedla, v čem zjištění Tribunálu představují zkreslení dokumentů, na které odkazuje.
- 56 V důsledku toho je třeba odmítnout všechny argumenty vycházející ze zkreslení skutkového stavu a důkazů jako zčásti nepřipustné a zčásti neopodstatněné.
- 57 Za těchto podmínek nemohou obstát ani argumenty vycházející z porušení článku 39 nařízení č. 1260/1999, článků 9 a 10 nařízení č. 438/2001 a zásad proporcionality a partnerství, které Italská republika založila na tvrzeném zkreslení uplatněném ve vztahu k bodům 40, 63, 72 až 74 a 88 až 93 napadeného rozsudku.
- 58 První část druhého důvodu kasačního opravného prostředku a první a třetí část třetího důvodu musejí být tudíž odmítnuty jako částečně nepřipustné a zamítnuty jako částečně neopodstatněné.

– K věci samé druhé části třetího důvodu

- 59 V rámci druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku Italská republika Tribunálu vytýká, že v bodě 76 napadeného rozsudku nesprávně vyložil článek 10 nařízení č. 438/2001, když učinil závěr, že pro vyvrácení pochybností o spolehlivosti dotčeného řídicího a kontrolního systému nestačí prokázat, že úroveň kontrol stanovené tímto článkem bude dosaženo v době ukončení pomoci z FEDER pro program POR Puglia.
- 60 V této souvislosti stačí poukázat na to, že ze samotného znění čl. 10 odst. 2 nařízení č. 438/2001, podle kterého členské státy usilují o rovnoměrné rozložení kontrol, které musejí být uskutečněny před ukončením pomoci z FEDER, na celé dotyčné období, vyplývá, že sekundární kontroly musejí být prováděny během celého trvání této pomoci, a nikoli jen v době jejího ukončení.
- 61 Druhá část třetího důvodu musí být tudíž zamítnuta jako neopodstatněná.

– K meritu druhé části druhého důvodu

- 62 V rámci druhé části svého druhého důvodu Italská republika zpochybňuje konstatování uvedená v bodech 60 až 63 napadeného rozsudku. Italská republika tvrdí, že jelikož bylo sporné rozhodnutí založeno i na nesrovnalostech, na které unijní auditoři poukázali v rámci výběrového souboru primárních kontrol auditovaného v lednu 2009, Tribunál nemohl rozhodnout o legalitě sporného rozhodnutí s ohledem na čl. 39 odst. 2 a 3 nařízení č. 1260/1999 a zásadu proporcionality, aniž by se zabýval argumenty, kterými Italská republika popírala objektivní existenci těchto nesrovnalostí. Mimoto Tribunál sám v bodech 78 až 81 napadeného rozsudku zohlednil uvedené nesrovnalosti za účelem konstatování, že primární kontroly nebyly spolehlivé.

- 63 V této souvislosti je třeba připomenout ustálenou judikaturu týkající se Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), podle které platí, že vzhledem k tomu, že dotyčný členský stát je nejpovolanější ke shromáždění a ověření údajů nezbytných pro schválení účetní závěrky EZOZF, Komisi pro účely prokázání existence porušení pravidel společné organizace zemědělských trhů nepřísluší, aby vyčerpávajícím způsobem prokázala nedostatečnost kontrol provedených vnitrostátními orgány nebo nesrovnalosti v jimi předaných číselných údajích, nýbrž aby předložila důkaz o závažných a důvodných pochybnostech, které má o těchto kontrolách nebo těchto číselných údajích (v tomto smyslu viz rozsudky Řecko v. Komise, C-300/02, EU:C:2005:103, body 34 a 36 a citovaná judikatura, jakož i Dánsko v. Komise, C-417/12 P, EU:C:2014:2288, body 80 a 81).
- 64 Uvedený členský stát nemůže vyvrátit zjištění, která jsou základem takového důkazního prostředku prokazujícího závažné a důvodné pochybnosti Komise, aniž by podložil svá vlastní tvrzení skutečnostmi, které dokládají existenci spolehlivého a operativního kontrolního systému. Nepodaří-li se mu tedy prokázat, že zjištění Komise jsou nesprávná, představovala by tato zjištění skutečnosti, které mohou vzbuzovat vážné pochybnosti o zavedení systému odpovídajících a účinných opatření dozoru a kontroly (viz rozsudek Dánsko v. Komise, C-417/12 P, EU:C:2014:2288, bod 82 a citovaná judikatura).
- 65 V důsledku toho dotyčnému členskému státu přísluší, aby předložil co nejpodrobnější a nejúplnější důkaz o reálnosti svých kontrol nebo číselných údajů a popřípadě o nesprávnosti tvrzení Komise (rozsudky Řecko v. Komise, C-300/02, EU:C:2005:103, bod 36 a citovaná judikatura, jakož i Dánsko v. Komise, C-417/12 P, EU:C:2014:2288, bod 83).
- 66 Zásady vyplývající z této judikatury se obdobně použijí i na FEDER, což Italská republika na jednání u Soudního dvora nezpochybňovala. S ohledem na strukturu řídicího a kontrolního systému zavedeného v čl. 38 odst. 1 nařízení č. 1260/1999, podle kterého za finanční kontrolu pomoci z FEDER odpovídají v první řadě členské státy, jsou členské státy skutečně nejpovolanější ke shromáždění a ověření údajů týkajících se této pomoci.
- 67 V projednávaném případě Italská republika kritizuje, že Tribunál nezohlednil skutečnosti, kterými popírala objektivní existenci nesrovnalostí, na které unijní auditoři poukázali v rámci výběrového souboru primárních a sekundárních kontrol auditovaného v lednu 2009. V této souvislosti je třeba poukázat na to, že podle zjištění Tribunálu uvedených v bodě 63 napadeného rozsudku představovaly tyto specifické nesrovnalosti pouze jednu z výtek vůči fungování řídicího a kontrolního systému zavedeného pro program POR Puglia a že se sporné rozhodnutí zakládalo i na „jiných nedostacích“ vlastních tomuto systému, které mohly vzbudit vážné a důvodné pochybnosti o spolehlivosti a účinnosti uvedeného systému.
- 68 Z analýzy první části druhého důvodu a první a třetí části třetího důvodu, o nichž bylo rozhodnuto v bodech 58 a 61 tohoto rozsudku, přitom vyplývá, že Tribunál, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, odmítl všechny argumenty, kterými Italská republika zpochybňovala zjištění, která tvořila základ těchto jiných nedostatků řídicího a kontrolního systému zavedeného pro program POR Puglia v důsledku zpoždění v provádění primárních kontrol, nespolehlivosti navrhovaných oprav a problémů ve fungování platebního orgánu.
- 69 Tribunál tedy v souladu s judikaturou uvedenou v bodech 63 až 65 tohoto rozsudku učinil v bodě 63 napadeného rozsudku závěr, že nebylo nutné rozhodnout o objektivní existenci specifických nesrovnalostí zjištěných v rámci auditu provedeného v lednu 2009, kterou Italská republika popírala.
- 70 Je třeba dodat, že Italská republika ve svém kasačním opravném prostředku nenapadá body 109 až 118 napadeného rozsudku, ve kterých Tribunál rozhodl, že uplatněná paušální oprava je přiměřená, přičemž se opřel o nedostatky tohoto řídicího a kontrolního systému související se zpožděním v provádění kontrol, nespolehlivostí navrhovaných oprav a problémů ve fungování platebního orgánu způsobilé vzbudit vážné a důvodné pochybnosti o spolehlivosti a účinnosti uvedeného systému.

- 71 Pokud jde o výtku, podle které sám Tribunál v bodech 78 až 81 napadeného rozsudku zohlednil specifické nesrovnalosti zjištěné v rámci výběrového souboru primárních kontrol auditovaného v lednu 2009, je třeba poznamenat, že předmětem úvah uvedených v těchto bodech jsou pochybnosti týkající se praxe uplatňované italskými orgány v oblasti finančních oprav, a nikoli tyto specifické nesrovnalosti.
- 72 Tribunálu tak nelze vytýkat, že poté, co v bodech 60 až 63 napadeného rozsudku učinil závěr, že nebylo nutné rozhodnout o objektivní existenci nesrovnalostí, na které unijní auditoři poukázali v rámci výběrového souboru auditovaného v lednu 2009, přihlížel v bodech 78 až 81 tohoto rozsudku ke zjištění Komise ohledně spolehlivosti finančních oprav navrhovaných italskými orgány.
- 73 Druhá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku musí být tudíž zamítnuta jako neopodstatněná.
- K věci samé třetí části druhého důvodu
- 74 V rámci třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku Italská republika zpochybňuje konstatování uvedené v bodě 60 napadeného rozsudku z důvodu, že je v rozporu se zásadami proporcionality a partnerství zakotvenými v článku 39 nařízení č. 1260/1999 uložit paušální opravu ve výši 10 %, třebaže italské orgány navrhly paušální opravy ve výši 25 %, pokud jde o nesrovnalosti týkající se zadávání dodatečných stavebních prací nebo inženýrských služeb, na které unijní auditoři poukázali v lednu 2009.
- 75 V této souvislosti je třeba konstatovat, že tyto opravy navrhované italskými orgány se týkají pouze některých specifických nesrovnalostí, na které poukázali unijní auditoři v lednu 2009. Jak přitom vyplývá z bodu 69 tohoto rozsudku, Tribunál mohl učinit závěr, aniž by se dopustil nesprávného právního posouzení, že tvrzenou neexistencí těchto specifických nesrovnalostí není dotčena legalita sporného rozhodnutí. Za těchto podmínek Tribunál v bodech 60 a 62 napadeného rozsudku konstatoval, aniž porušil zásady zmíněné v předcházejícím bodě, že argumenty vycházející z uvedených oprav, které Komise zohlednila při výpočtu konečné výše snížení pomoci z FEDER, jsou pro účely zrušení sporného rozhodnutí irelevantní.
- 76 Třetí část druhého důvodu kasačního opravného prostředku musí být tudíž zamítnuta jako neopodstatněná.
- 77 Z výše uvedeného vyplývá, že kasační opravný prostředek je třeba zamítnout v plném rozsahu jako částečně nepřipustný a částečně neopodstatněný.

K nákladům řízení

- 78 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu, který se na základě čl. 184 odst. 1 téhož řádu použije na řízení o kasačním opravném prostředku, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Italská republika neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.